

Nr 35.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till riksskogstaxeringens fullföljande m. m.; given Stockholms slott den 30 januari 1925.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Sven Linders.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 30 januari 1925.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden OLSSON, NOTHIN, HANSSON, LINDERS, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Departementschefen, statsrådet Linders anför:

I punkt 124 under nionde huvudtiteln av årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att i avbidan på den proposition angående anslag till riksskogstaxeringens fullföljande m. m., som Kungl. Maj:t kunde komma att avlåta till riksdagen, beräkna för budgetåret 1925—1926 ett belopp av 192,000 kronor.

Sedan utredningen i ärendet avslutats, torde jag nu få ånyo anmäla frågan för Kungl. Maj:t.

Såsom jag redan vid anmälan av de till regleringen av utgifterna under nionde huvudtiteln hörande anslagsfrågor nämnt, föreslog Kungl. Maj:t i en till 1924 års riksdag avlåten proposition, nr 126, riksdagen att för anordnande av en taxering av skogarna i Västernorrlands samt vissa delar av Jämtlands län anvisa för budgetåret 1924—1925 under nionde huvudtiteln ett extra reservationsanslag av 62,000 kronor.

Bihang till riksdagens protokoll 1925. 1 saml. 29 häft. (Nr 35.)

Riksdagen, som biföll Kungl. Maj:ts förslag, yttrade i skrivelse, nr 180, i ämnet bland annat följande.

Riksskogstaxering hade dittills verkställts — förutom i Värmlands län, som var föremål för undersökning redan 1911 — i Jönköpings, Kronobergs, Kalmar och Kopparbergs län (1923 prop. nr 191 och R. skr. nr 138).

Kungl. Maj:ts förevarande framställning innebure, att den jämlikt statsmakternas beslut 1923 igångsatta riksskogstaxeringen (skogarna i Jönköpings, Kronobergs, Kalmar och Kopparbergs län) nu skulle fortsättas och närmast omfatta skogarna i Västernorrlands län med en beräknad taxeringsyta av 2,550 hektar och norra delarna av Jämtlands län med en beräknad taxeringsyta av vid pass 1,000 hektar.

De av departementschefen i yttrande till statsrådsprotokollet framhållna omständigheterna utgjorde jämväl enligt riksdagens mening talande skäl för att oaktat rådande statsfinansiella förhållanden omedelbart fortsätta den påbörjade riksskogstaxeringen. Riksdagen hyste så mycket mindre några betänkligheter häremot, som tidigare framhållna svårigheter med avseende å virkestaxeringens ordnande genom skogstaxeringssakkunnigas numera avgivna förslag i ämnet av statsrådsprotokollet att döma torde kunna förmodas bli öfvervunna. Genom taxeringsarbetets omedelbara fortsättande vunnes ock den fördelen, som icke borde underskattas, att för detta arbete kunna äga tillgång till personer, vilka genom deltagande i det föregående taxeringsarbetet vore väl förtrogna med sådant arbete. Kostnaden för nu ifrågakommande taxeringsarbete hade i statsrådsprotokollet beräknats till 70,000 kronor. Då emellertid nu liksom 1923 förutsatts, att från domänfondens avkastning skulle bekostas den arbetsförstärkning, som kunde erfordras för domänstyrelsen vid arbetets utförande, ävensom avlöning och reseersättning till överledaren, vilka kostnader beräknats till sammanlagt 8,000 kronor, hade det erforderliga anslaget begränsats till 62,000 kronor. Mot anslagets beräkning hade riksdagen intet att invända.

Frågan om *bearbetningen* av det genom 1923 års taxering samlade materialet var även föremål för 1924 års riksdags prövning. I två inom riksdagen väckta, likalydande motioner hemställdes nämligen, att riksdagen ville för bearbetande av taxeringsresultatet av den under sommaren 1923 verkställda inventeringen av skogarna i Småland och Dalarna på extra stat för budgetåret 1 juli 1924—30 juni 1925 anvisa ett belopp av 63,000 kronor.

I riksdagens skrivelse i ämnet, nr 179, yttrades bland annat följande.

I likhet med motionärerna och på av dem anförda skäl ansåge riksdagen det vara en angelägenhet av stor vikt, att berörda taxeringsmaterial bearbetades snarast möjligt. Härvid förbisåge riksdagen icke heller betydelsen av, att resultatet av bearbetningen kunde föreligga, innan verkningarna av den nya skogsvårdslagen började göra sig gällande. Riksdagen ansåge sig därför böra biträda, att, oaktat rådande statsfinansiella svårigheter, anslag för ändamålet i fråga anvisades redan för budgetåret 1924—1925. Rörande det erforderliga anslagsbeloppet hade bearbetningskostnaderna enligt en riksdagens vederbörande utskott tillhandakommen P. M. av skogstaxeringssakkunnigas ordförande professor Henrik Hesselman beräknats till 60,000 kronor, varvid emellertid förutsatts hyresfri lokal i staten tillhörig byggnad samt lån av möbler och erforderliga räkne- och skrivmaskiner från statens centrala möbelförråd. Till nämnda belopp skulle, enligt vad nyssnämnda ut-

skott tillika inhämtat, komma 3,000 kronor för resultatens publicering, vadan hela det behöfliga anslaget skulle såsom i motionerna angivits belöpa sig till 63,000 kronor. Visserligen hade det icke varit för riksdagen möjligt att ingå på ett närmare bedömande av de sålunda gjorda kostnadsberäkningarna. Då riksdagen det oaktat ansett sig böra anvisa beloppet i fråga, förutsatte riksdagen emellertid, att Kungl. Maj:t vid fastställande av plan för ifrågavarande arbetes utförande skulle vidtaga de åtgärder i besparingsavseende, som kunde utan men för det med anslaget avsedda ändamålet genomföras.

Skilda framställningar föreligga nu angående fortsättande av riksskogstaxeringen.

I skrivelse den 19 juni 1924 har *Landstingens norrlandskommitté*, under betonande av att det både för ett objektivt bedömande av Norrlands utvecklingsmöjligheter och för förande av en målmedveten skogspolitik vore av största vikt att erhålla fullständigast möjliga kunskap om de norrländska skogsförhållandena, hemställt, att Kungl. Maj:t måtte förelägga 1925 års riksdag förslag om fortsatt undersökning av de norrländska skogstillgångarnas storlek och beskaffenhet.

Vidare har *Svenska skogsvårdsföreningens styrelse* i skrivelse den 12 juli 1924 hemställt, att Kungl. Maj:t måtte av riksdagen begära erforderliga medel för riksskogstaxeringens fullföljande dels ock uppdraga åt sakkunniga att närmare i detalj utarbeta plan för arbetets utförande under loppet av fyra år. I nämnda skrivelse redogöres för utvecklingen och läget av frågan om riksskogstaxeringen i vårt land, varjämte vissa upplysningar lämnas om skogstaxeringarna i våra grannländer. Härom yttrar styrelsen bland annat följande.

På den grundval, som lagts genom den svenska försökstaxeringen i Värmland, började norrmanen sin skogsinventering. I allt väsentligt använde de härvid samma metoder, som utarbetats i Sverige. De började år 1919 med Östfold fylke, förr kallat Smaalenenes amt, och vid skrivelsens avfattande föreläge fullständiga redogörelser för skogsinventeringarna i Östfolds, Hedmarks, Akershus och Nord-Trøndelags fylken. För Vestfold och Finmarken återstode endast räknearbetena, för Nordlands fylke vore i början av sommaren fältarbetena ännu icke avslutade. Sammanlagt hade 3,852,900 har taxerats till en kostnad av omkring 500,000 norska kronor eller cirka 13 öre per har. Areal och kostnad avsåge då hela det undersökta området, ej enbart den yta, som fölle inom taxeringsbältena.

Även Finland hade upptagit frågan på den grund, som lagts i Sverige. År 1912 undersöktes en mindre del av Tavastland genom en linjetaxering; resultaten publicerades år 1923 och visade liksom den svenska försökstaxeringen metodens noggrannhet och stora användbarhet. En allmän riksinventering av skogarna i Finland hade redan utförts, varvid linjetaxeringsmetoden i princip använts. Preliminära resultat av denna riksinventering hade redan synts i tryck.

En i skrivelsen företagen kostnadsberäkning ifråga om riksskogstaxeringens slutförande vad avser både fältarbeten och bearbetning av materialet utmynnar i, att för ett planmässigt genomförande av en riksinventering av Sveriges

samtliga skogar skulle fordras förutom vad som redan beviljats en summa av 600,000 kronor. Härutinnan anför styrelsen bland annat:

»Med hänsyn till den stora betydelse, som en översiktlig men säker kännedom om Sveriges skogar har för vårt lands ekonomi och ekonomiska utveckling, kan den angivna summan av 600,000 kronor ej anses överdriven. Vi må blott komma ihåg, att exporten av trävaror utgör den viktigaste grunden i vår handelsbalans. Under sådana förhållanden få vi därför ej dröja med att genomföra den undersökning, som kan leda till en säker kännedom om våra skogar och deras tillstånd. Ju förr vi erhålla en dylik kunskap, desto större betydelse kan den få för vårt lands skogsbruk. Som en lämplig tidsperiod för genomförande av denna rikstaxering vill styrelsen för Svenska skogsvårdsföreningen föreslå fyra år. För varje år skulle sålunda anslås 150,000 kronor, varav 100,000 kronor för fältarbeten och 50,000 kronor för bearbetning. En dylik, planmässigt fortgående riksskogsinventering är även ur teknisk synpunkt fördelaktig, man kommer att under en längre tid skaffa jämn sysselsättning åt för ändamålet särskilt kvalificerat folk, vilket naturligtvis bör leda till att sådana utgifter kunna besparas, som äro förknippade med ombyte av personal eller nyorganisering av räknekontor etc.»

Slutligen har även *Sveriges skogsägareförbund* i skrivelse den 25 augusti 1924 hemställt om riksskogstaxeringens fortsättande, varvid taxeringsarbetet först borde förläggas till Norrland, samt om bearbetning och publicering av taxeringsresultaten snarast möjligt efter varje sommars fältarbeten. Till stöd för sin hemställan anför förbundet bland annat.

För skogsägarna och de träförädlade industriföretagen vore av största intresse att erhålla kunskap om virkesförrådets storlek och tillväxten ävensom om kvantiteten av den avverkning, som uthålligt kunde utvinnas från de olika delarna av riket. Flertalet av de större skogsägarna hade visserligen genom uppmätning och taxering av sina skogsfastigheter skaffat sig exakt kännedom om storleken av sina egna virkestillgångar samt om dessas tillväxt och uthålliga avkastning. Men detta vore icke nog för att på ett riktigt sätt kunna avväga de träförädlade industriernas råvaru- och avverkningspolitik. Det funnes knappast något enda trävaru- eller massaindustriföretag i riket, som helt kunde fylla sitt råvarubehov från egna skogar. Hos de allra flesta av dem, som själva ägde skog, hade förädlingsverken utbyggts för sådan kapacitet, att 40 å 50 procent av den årliga rundvirkesfångsten finge anskaffas genom köp från kronan eller mindre skogsägare. Därtill komme, att det funnes ett stort antal träförädlingsindustriföretag, som alldeles saknade egna skogar och helt levde på köpvirke. För samtliga dessa vore det givetvis av det allra största värde att äga exakt kännedom om de totala virkestillgångarna och den årliga virkesskörd, som uthålligt kunde påräknas från den landsdel eller inom det eller de vattendrags flodområden, där respektive företag plögade bedriva sin råvaruanskaffning.

Jämväl med hänsyn till skogsvården och den eventuella faran av för hårt anlitande av virkesförråden inom vissa landsdelar eller älvdalar vore riksskogstaxeringen av betydelse. Man visste, att konkurrensen om tillgängliga virkespartier vore utomordentligt stark inom några älvdalar och mindre stark inom andra, men man kände ej i vad mån den stora konkurrensen inom de förra kunde hava lett till för kraftiga ingrepp i skogstillgångarna, och i vad mån sålunda en justering av avverkningsintensiteten mellan de olika vatten-

dragens virkestillsläppningsområden borde äga rum. Man saknade för närvarande fullständigt material till att uppgöra en balansräkning mellan avverkning och tillväxt i de skilda älvdalarna. Uppgörandet av sådana beräkningar vore emellertid av lika stor betydelse för skogsvården som för industriens uthålliga råvaruförsörjning.

Över ovanberörda framställningar har *domänstyrelsen den 30 september 1924* avgivit yttrande, vari styrelsen beträffande frågan om riksskogstaxeringens fortsättande hänvisar till sina såväl den 30 december 1916 som den 20 februari 1923 över liknande framställningar avgivna tillstyrkande yttranden. Att riksskogstaxeringen skulle fortsätta även kommande år, anser styrelsen framgå därav, att medel för taxering av en del av Jämtlands län redan beviljats.

Fråga om den tidrymd, anför styrelsen, inom vilken det vore önskvärt, att taxeringen av landets skogar slutfördes, anslöte styrelsen sig till det av Svenska skogsvårdsföreningens styrelse gjorda förslaget om taxeringens fullbordande på marken inom de närmaste fyra åren, vilket borde på förhand fastslås till fördel för arbetenas planläggning och utförande samt med hänsyn till att vissa besparingar därigenom kunde uppstå.

För arbetenas utförande på marken under fyra år har styrelsen därefter framlagt en plan och kostnadsberäkning, vilken som *bilaga A* finnes fogad till detta protokoll och varav en sammanfattning här meddelas:

Taxeringsprocent 0.05, linjeavstånd 2 mil Norr- och Västerbottens län.

Taxeringsprocent 0.1, linjeavstånd 1 mil Jämtlands (återstående del) och Gävleborgs län.

Taxeringsprocent 0.2, linjeavstånd 0.5 mil Västmanlands, Uppsala, Stockholms, Södermanlands, Östergötlands, Örebro, Skaraborgs och Älvsborgs län.

Taxeringsprocent 0.4, linjeavstånd 0.25 mil Kristianstads, Blekinge, Hallands samt Göteborgs och Bohus län.

Taxeringsprocent 0.5, linjeavstånd 0.2 mil Gotlands län.

Taxeringsprocent 1.0, linjeavstånd 0.1 mil Malmöhus län, dock enbart skogsmarken.

De avlöningar och dagpenningar, som utbetalats vid den under 1924 avslutade taxeringen av Västernorrlands och viss del av Jämtlands län, hade lagts till grund för beräkandet av här nedan angivna avlöningsbelopp.

Fältarbetena beräknas kosta:

1925. Jämtlands län (återstående del) samt Örebro, Skaraborgs och Älvsborgs län	kronor 215,000
1926. Norrbottens och Västerbottens län (halva arealen) samt Stockholms, Södermanlands och Östergötlands län	» 204,000
1927. Norrbottens och Västerbottens län (återstående del) samt Kristianstads, Blekinge, Malmöhus och Gotlands län	» 204,000
1928. Gävleborgs, Uppsala, Västmanlands, Hallands samt Göteborgs och Bohus län	» 177,000

summa för fältarbetet kronor 800,000.

Bearbetningen beräknas kosta:

1925—26	kronor	80,000
1926—27	»	55,000
1927—28	»	55,000
1928—29	»	55,000

Summa för bearbetningen kronor 245,000.

Med anledning av att en särskild nämnd (riksskogstaxeringsnämnden) fått hand om bearbetningen av taxeringsmaterialet från Jönköpings, Kronobergs, Kalmar och Kopparbergs län, hemställde domänstyrelsen, då det syntes den både lämpligt och nödigt att riksskogstaxeringens utförande i sin helhet omhändertoges av samma personer, att det borde uppdragas åt denna nämnd att jämväl leda här ifrågavarande skogstaxeringsarbeten. Emellertid hölle domänstyrelsen före, att i så fall domänfonden borde beredas ersättning för de utgifter, som drabbat fonden under åren 1923—1924 genom att avlöningar till överledarna och kontorspersonal samt reseersättningar till de förra utgått av fondens medel. Då domänverket nämligen icke hade större intresse för riksskogstaxeringen än varje annan skogsägare, ansåge styrelsen, att för detta ändamål borde av riksdagen äskas i runt tal 25,000 kronor.

Ifråga om landstingens norrlandskommittés ovan berörda skrivelse hade domänstyrelsen inhämtat yttranden från vissa överjägmästare. I sitt sålunda avgivna yttrande föresloge överjägmästaren i Mellersta Norrlands distrikt rörande sättet för riksskogstaxeringens utförande och materialets bearbetande, att riksskogstaxeringen och undersökningen av virkesförbrukningen hädanefter skulle koncentreras på de norrländska länen och utföras på sådant sätt att därav även kunde bedömas sågverksindustriens framtid samt att redan nu den värmländska taxeringen granskades i fråga om de praktiska resultat, som kunde därav förväntas från detta län. Med anledning härav hemställde nu domänstyrelsen, att dessa förslag borde underställas riksskogstaxeringsnämndens prövning.

I ett därefter infordrat, *den 19 november 1924* avlämnat yttrande anför riksskogstaxeringsnämnden bland annat följande.

Riksskogstaxeringsnämnden ville på det livligaste tillstyrka, att den under somrarna 1923 och 1924 påbörjade riksskogstaxeringen omedelbart fortsattes och bedreves så, att utarbetet kunde beräknas vara avslutat 1928. Även nämnden ansåge, att det vore till stor fördel, om det redan nu bleve av statsmakterna fastslaget, att återstående delar av Sverige skulle taxeras i ett sammanhang. Arbetet kunde helt naturligt bedrivas på ett rationellare och tillförlitligare sätt, om man i större utsträckning kunde påräkna samma personal för det viktigare arbetets utförande under de olika åren, vilket man givetvis kunde, om såväl ute- som inarbetet finge organiseras med hänsyn till taxeringens fortgående utan avbrott. En förutsättning för utarbetets pågående utan avbrott vore dock, att det under en sommar insamlade materialet bearbetades redan under nästföljande vinter. Endast härigenom bleve det möjligt att vid den fortsatta taxeringen tillgodogöra sig vid bearbetningen av redan insamlat material vunnen erfarenhet.

Då under den senare tiden Norrland trätt allt mer i förgrunden i diskussionen om Sveriges skogstillgångar, ville nämnden livligt tillstyrka, att Norrland färdigtaxerades snarast möjligt.

Beträffande kostnaderna kunde tillförlitliga kalkyler endast verkställas rörande själva utarbetet, därvid de två senaste somrarnas erfarenheter kunde läggas till grund, under det att ifråga om inarbetet nämndens bearbetning av det i Småland och Dalarna insamlade materialet helt nyligen hade igångsatts. Därjämte framställdes från skilda håll nya önskemål beträffande bearbetningens utförande, som krävde omsorgsfullt övervägande. Möjligt vore också, att materialet kunde behöva bearbetas ur olika synpunkter och i olika omfattning för olika län. Tillsvidare torde man därför vara hänvisad att, såsom domänstyrelsen gjort, räkna med belopp för inarbetets bestridande i ungefärlig proportion till vad som beviljats för Dalarna och de småländska länen. Det borde redan nu påpekas, att den slutliga sammanställningen av resultaten för hela Sverige krävde ett tillägg, beräknat till ungefär 30,000 kronor. Hela kostnaden för bearbetningen bleve alltså 275,000 kronor.

Kostnaderna för utarbetet vid fortsatt riksskogstaxering av återstående delar av landet beräknas av nämnden i enlighet med kalkyl, vilken som *bilaga B* finnes fogad vid detta protokoll och varur följande sammandrag här meddelas:

Ar 1925. Jämtlands län (återstående del) samt Gävleborgs, Uppsala och Stockholms län	kronor 180,000
Ar 1926. Norrbottens och Västerbottens län	» 175,000
Ar 1927. Västmanlands, Örebro, Södermanlands, Östergötlands och Gotlands län	» 170,000
Ar 1928. Skaraborgs, Älvsborgs, Göteborgs och Bohus, Hallands, Kristianstads, Malmöhus och Blekinge län	» 175,000
Summa för utarbetet kronor 700,000.	

Nämnden anför vidare.

Jämförde man nämndens förslag med det av domänstyrelsen framlagda, skulle man finna en viss skillnad i det tekniska mellan de båda förslagen. Domänstyrelsen föresloge nämligen till taxering varje år två vitt skilda områden, under det att enligt nämndens förslag varje års taxering skulle omfatta ett sammanhängande område.

Nämnden ansåge ett taxerade område varje år av ett sammanhängande område vara att föredraga ur flera synpunkter. Sålunda kunde bearbetningen av materialet vid ett dylikt tillvägagångssätt förenklas så tillvida, att vissa kalkyler gjordes gemensamt för närliggande län, exempelvis erforderliga sannoliketskalkyler rörande resultatens säkerhet. Även om kostnaderna för utarbetet givetvis alltid komme att stå i nära samband med den taxerade ytans storlek och desamma sålunda icke i nämnvärd mån kunde nedbringas genom en koncentration av varje års taxering, skulle dock en sådan koncentration medföra, att de båda överledare, som erfordrades för utarbetets bedrivande i den ifrågasatta utsträckningen, kunde intimt samarbeta.

Slutligen ansåge nämnden, i likhet med domänstyrelsen, att nämnden, som hade hand om bearbetningen av det vid riksskogstaxeringen i Dalarna och Småland insamlade materialet, i fortsättningen borde handhava jämväl utarbetet. På grund härav hade nämnden i kostnaderna för utarbetet upptagit 3,000 kronor per år till ersättning åt nämndens rådgivande ledamöter för deras arbete och till bestridande av samtliga nämndsledamöters eventuella resor i anledning av utarbetet.

I ärendet har vidare *statskontoret* avgivit yttrande den 29 november 1924, däri anföres bland annat.

Med hänsyn till vad som uttalats i riksdagens skrivelse 1924 nr 180 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 126 angående anslag till riksskogstaxeringens fortsättande torde knappast vara något att erinra mot, att riksskogstaxeringen fortsattes.

Beträffande frågan om förläggande av ledningen för riksskogstaxeringen till nämnden ansåge statskontoret, att då en dylik anordning säkerligen skulle förorsaka ökade kostnader för statsverket samt det icke uppgivits, att dess handhavande av domänstyrelsen medfört några olägenheter, kunde ifrågasättas, huruvida icke skogstaxeringsarbetets ledning även fortfarande borde anförtros åt domänstyrelsen. Därest så skedde, syntes det emellertid böra tagas under övervägande, huruvida ej domänverket borde, såsom ett affärsdrivande verk, erhålla ersättning för de särskilda kostnader för arbetsförstärkning hos domänstyrelsen m. m., som kunde föranledas av fullgörandet av uppdraget, och torde sådan ersättning böra utgå från anslag, som beviljades för skogstaxeringen. Däremot ansåge sig statskontoret icke böra biträda domänstyrelsens hemställan om retroaktiv ersättning för dylika kostnader, som domänfonden fått vidkännas under åren 1923 och 1924.

Med anledning av vad sålunda i ärendet förekommit anbefalldes Kungl. Maj:t den 4 december 1924 domänstyrelsen att avgiva förnyat utlåtande och därvid särskilt yttra sig över den av statskontoret ifrågasatta anordningen, att ledningen av riksskogstaxeringen fortfarande skulle handhavas av domänstyrelsen, ävensom inkomma med ny kostnadsberäkning. Denna kostnadsberäkning skulle uppgöras under förutsättning att domänstyrelsen handhade ledningen, att arbetet begränsades till återstående delar av Norrland samt Uppsala, Örebro och Västmanlands län, samt att taxeringsarbetet slutfördes på tre eventuellt fyra somrar. Vid kostnadsberäkningen skulle därjämte iakttagas, att material- och transportkostnader beräknades med ledning av den erfarenhet, som vunnits under somrarna 1923 och 1924, samt att kostnaderna för inköp genom centralisering av dessa köp hos domänstyrelsen i möjligaste mån nedbringades.

I sitt med anledning av ovanberörda remiss den 9 december 1924 avgivna utlåtande har *domänstyrelsen* förklarat sig — under förutsättning att domänfonden ej såsom skett under åren 1923 och 1924 finge vidkännas kostnaderna för överledarens arvoden, dagtraktamenten och reseersättningar samt för den personal, som under utarbetenas bedrivande vore anställd vid de i orterna inrättade kontoren — särskilt med hänsyn till att kostnaderna härigenom torde bli lägre, ej hava något att erinra, om Kungl. Maj:t skulle finna för gott giva styrelsen i uppdrag att handhava ledningen av riksskogstaxeringen, samt har ansett sig kunna utöva denna ledning vad utarbetena angå med hos styrelsen nu befintlig personal.

Beträffande kostnaderna för en taxering begränsad till allenast återstoden av Norrland samt Uppsala, Örebro och Västmanlands län har domänstyrelsen framlagt en kalkyl, vilken som *bilaga C* bifogats detta protokoll och varav här meddelas följande sammandrag.

Ar 1925.	Del av Jämtlands län samt Gävleborgs län	kronor	115,000
Ar 1926.	Del av Norrbottens och Västerbottens län	»	94,000
Ar 1927.	» » » » » »	»	94,000
Ar 1928.	Uppsala, Örebro och Västmanlands län	»	91,000
Summa för utarbetet			kronor 394,000.

Styrelsen har vidare anfört följande.

Därest taxeringen av ovan berörda delar av landet skulle slutföras under tre somrar ansåge domänstyrelsen detta lämpligast böra ske genom att uppskattningen av Uppsala, Örebro och Västmanlands län ägde rum 1926 samtidigt med taxeringen av ena hälften av Norrbottens och Västerbottens län, för vilket är därför i så fall skulle erfordras ett anslag av 185,000 kronor.

Styrelsen tilläte sig även ange kostnaderna för bearbetningen fördelade på budgetår, varvid styrelsen dock saknade underlag för ett mera tillförlitligt bedömande. Berörda kostnader stannade på 120,000 kronor, fördelade med 30,000 kronor för 1925—1926, 25,000 kronor för 1926—1927, 35,000 kronor för 1927—1928 och 30,000 kronor för 1928—1929. Utfördes taxeringen på tre år borde respektive 55,000, 30,000 och 35,000 kronor uppföras för vardera av budgetåren 1925—1926, 1926—1927, 1927—1928.

Styrelsen ville även upptaga till bemötande vissa uttalanden, som av riksskogstaxeringsnämnden gjorts i dess yttrande av den 19 november 1924. Sålunda hade nämnden ansett, att styrelsens förslag borde omläggas så, att taxeringen årligen skedde i ett sammanhängande område, men ändå med två överledare. Då skogsförhållandena i Norrland vore vitt skilda från dem i de övriga delarna av landet, hade styrelsen emellertid ansett det lämpligast att om möjligt samma personer finge leda arbetena, den ene i Norrland, den andre i de övriga delarna av landet. Vidare hade nämnden ansett sig kunna nedbringa den av styrelsen beräknade kostnaden för utarbetet vid taxeringen av återstående delar av landet med ej mindre än 100,000 kronor. Nämnden hade emellertid därvid förbisett, att styrelsen räknat med en taxeringsprocent av 0.4 för Blekinge, Kristianstads, Hallands samt Göteborgs och Bohus län. Enligt detta styrelsens förslag utgjorde sammanlagda längden av taxeringslinjerna 34,600 kilometer, vilket vid en totalkostnad av 800,000 kronor motsvarade en kostnad av 23 kronor 12 öre per taxerad kilometer linjelängd. Nämnden åter hade för ovannämnda fyra län räknat med samma procent som för mellersta Sverige, d. v. s. 0.2. Enligt nämndens förslag bleve linjelängden 30,700 kilometer, vilket vid en totalkostnad av 700,000 kronor gäve en kostnad per kilometer av 22 kronor 80 öre. Skillnaden vore alltså synnerligen obetydlig. Enligt styrelsens nu föreliggande förslag skulle kostnaden per kilometer bli 25 kronor 67 öre, beroende på att nu ifrågakommande taxeringsområde till övervägande del bestode av Norrbotten och Västerbotten, där utförandet av en sådan skogsuppskattning, varom här vore fråga, vore förenad med större svårigheter än i övriga delar av landet.

Riksskogstaxeringsnämnden, som tagit del av domänstyrelsens sistberörda utlåtande, har med anledning därav till Kungl. Maj:t inkommit med en skrivelse av den 15 december 1924, vari bland annat anföres.

Nämnden vidhölle fortfarande den meningen, att riksskogstaxeringen i sin helhet borde omhänderhavas av samma personer. Endast genom ett dylikt organiserande av taxeringen kunde de erfarenheter, som gjordes under en bearbetning av insamlat material, fullt utnyttjas vid kvarstående utarbete.

Nämnden föresloge därför, att ledningen av såväl inne- som utearbetet i fortsättningen förlades endera till domänstyrelsen eller nämnden. Vid ett val mellan dessa båda torde böra beaktas, att nämnden dels i egenskap av skogstaxeringssakkunna utarbetat instruktionen för utearbetet och dels nu bearbetade det hittills insamlade materialet. Beträffande kostnaderna för utearbetet, torde dessa bliva i det närmaste lika stora, vare sig domänstyrelsen eller nämnden finge hand om arbetet. Sådana inspektionsresor, varmed nämnden räknat, hade även ägt rum under den tid, då domänstyrelsen haft ledningen av utearbetet. Att nämnden kunde erhålla personal och material till samma kostnad som domänstyrelsen, toge nämnden för givet. Visserligen hade statskontoret och domänstyrelsen uttalat, att kostnaderna för utearbetet torde kunna bliva mindre, om domänstyrelsen anförtroddes ledningen av det samma. Dessa uttalanden syntes grundade på, att ledningen av detta arbete skulle kunna omhänderhavas av hos domänstyrelsen befintlig personal utan extra kostnad för statsverket. För den händelse nämnden emellertid även i fortsättningen skulle handhava inarbetet, bleve den merkostnad, som vid handhavandet jämväl av utearbetet skulle uppstå genom en mindre ökning i antalet dagarvoden till ledamöterna så ringa, att den ej kunde tillmätas någon betydelse. Denna merkostnad torde för övrigt kunna beräknas mer än uppvägas av besparingar i kostnaderna för inarbetet. Arvodet till den nämndsledamot, som tillika vore sekreterare, komme ej att påverkas av ett förläggande till nämnden även av utearbetets ledning. I fråga om skillnaden mellan domänstyrelsens och nämndens ursprungliga kostnadsberäkningar berodde den huvudsakligen på, att nämnden, såsom domänstyrelsen anmärkt, räknat med en annan taxeringsprocent för vissa län än domänstyrelsen. Men även med användande av samma taxeringsprocent som domänstyrelsen skulle nämndens kostnadsberäkning komma att stanna på en summa, som med 35,000 kronor understeg styrelsens. Nämnden ansåge dock möjligt att på tillfredsställande sätt taxera ifrågavarande län för den kostnad, varmed nämnden räknat, på grund av förekomsten av ekonomiska kartor eller tillgång till material från ekonomiska kartverket, varigenom hela taxeringen i dessa län högst väsentligt underlättades.

Vad anginge de av domänstyrelsen för inarbetet beräknade kostnaderna, ville nämnden meddela, att nämnden icke såge sig istånd att bearbeta materialet inom den av domänstyrelsen föreslagna kostnadsramen. Kostnaderna för ledningen av bearbetningen vore nämligen i det närmaste oberoende av huruvida större eller mindre material samtidigt bearbetades. Nämnden ville därför för nedbringande av kostnaderna föreslå, att inarbetet för 1925—1926 finge omfatta Västernorrlands, Jämtlands och Gävleborgs län samt att hela Norrbottens och Västerbottens län taxerades 1926. Nämnden kunde emellertid icke underlåta att i detta sammanhang åter framhålla önskvärldheten av att hela Sverige taxerades, då en skogsinventering skulle bliva ofullständig och väsentligt förlora i värde, om vissa delar av landet utelämnades, och ville nämnden tillstyrka ett antagande av dess i skrivelse den 19 november 1924 avgivna förslag såsom det ur såväl arbetstekniska som andra synpunkter billigast och bäst grundade.

I en samtidigt med nyssberörda skrivelse av den 15 december 1924 till jordbruksdepartementet inlämnad, samma dag dagtecknad *promemoria* har riksskogstaxeringsnämnden framlagt kostnadsberäkning för en taxering av allenast återstående delar av Norrland samt av Uppsala, Västmanlands och Örebro län, i vilken kostnadsberäkning Norrbottens och Väster-

bottens län upptagas på enahanda sätt, som bilaga B till detta protokoll utvisar. Kalkylerna för dels Jämtlands län och dels Gävleborgs, Uppsala, Västmanlands och Örebro län meddelas i *bilaga D* till detta protokoll. Ett sammandrag av kostnadsberäkningen ter sig som följer:

År 1925.	Jämtlands län, återstående del	kronor	80,500
» 1926.	Norrbottnens och Västerbottnens län	»	175,000
» 1927.	Gävleborgs, Uppsala, Västmanlands och Örebro län	»	121,400

Summa för utarbetet kronor 376,900.

För den händelse taxeringen av detta område skulle utsträckas till fyra år, borde Norrbotten och Västerbotten taxeras under åren 1926 och 1927 och de fyra övriga länen 1928, varvid för vardera av åren 1926 och 1927 torde behövas 90,000 kronor.

I likhet med de korporationer och myndigheter, som avgivit framställningar eller yttranden i ärendet, anser även jag kännedom om landets virkesförråd vara av sådan vikt för vår skogshushållning och skogsvård, att riksskogstaxeringen bör fortsättas. Ävenledes finner jag det vara fördelaktigt, att en planläggning av utarbetet sker för mer än ett år, enär en dylik anordning otvivelaktigt är ägnad att medföra större planmässighet och besparingar i kostnaderna för såväl insamlingen av materialet som dess bearbetande. Däremot hyser jag stor tvekan, huruvida det i nuvarande statsfinansiella läge kan anses välbetänkt av statsmakterna att binda sig för en taxering av alla de skogstillgångar i landet, som ännu ej äro uppskattade. Visserligen är det tydligt, att det vore förenat med åtskilligt intresse att äga fullständig kännedom om storleken av hela vårt virkesförråd, särskilt om samtidigt svårigheterna för ordnandet av en avverkningsstatistik kunde övervinnas. Relationen mellan landets genom uppskattningen konstaterade virkesförråd och den genom avverkningsstatistiken framräknade avverkningen torde likväl förnämligast hava betydelse för det allmännas skogspolitik. Vad som mest är av behovet påkallat är emellertid att få till stånd en uppskattning av de skogstillgångar, varpå en viss betydelsefull del av vår industriella verksamhet huvudsakligen är baserad, till ledning just för denna verksamhet. Beträffande den del av landet, som är belägen söder om Vänerne—Vättern—Mälaren, torde, med undantag för de småländska länen, kunna sägas, att därvarande skogar, ehuru i produktionshänseende av stor betydelse, icke från industriell synpunkt spela någon mera avsevärd roll. Vill man med hänsyn till i nuvarande läge väl berättigad försiktighet stanna för en fortsättning av riksskogstaxeringen allenast i en omfattning, som med hänsyn till det mera påtagliga praktiska behovet är påkallad, torde taxeringen av ovannämnda områden böra i någon mån ställas på framtiden. Då riksskogstaxeringen redan omfattat de småländska länen, Värmlands, Kopparbergs, Västernorrlands och delvis Jämtlands län, skulle nu ifrågasvarande fortsättning av taxeringen kunna begränsas till återstoden av Jämt-

Departements-
chefen.

lands län samt Norrbottens, Västerbottens, Gävleborgs, Uppsala, Västmanlands och Örebro län. Jag tillstyrker därför en dylik anordning, varigenom också det från flera håll ställda kravet på att Norrland först måtte taxeras tillmötesgå. Dock torde böra betonas, att med detta mitt förslag ingalunda avses, att taxeringen av därefter återstående delar av landet skulle vara avförd från dagordningen. Givetvis bör redan i god tid före slutförandet av nu ifrågasatta uppskattningsarbete frågan om taxeringens utvidgning ånyo upptagas till prövning. Med hänsyn därtill att bearbetningen av materialet icke bör bliva för kostsam, måste den bedrivas i viss icke för liten omfattning. På grund härav vill jag föreslå, att taxeringen av dessa län sker under trenne somrar i ordningsföljden Jämtlands, Västerbottens, Norrbottens, Gävleborgs, Uppsala, Västmanlands och Örebro län, därvid utarbetet för varje sommar bör föras så långt tid och till förfogande ställda medel medgiva utan hänsyn till administrativa gränser. Härigenom torde tillräckligt material komma att stå till förfogande för bearbetningens bedrivande i något så när samma omfattning som nu, ty även om icke bearbetningen kan slutföras utan att allt material föreligger för varje län för sig, lär dock, efter vad jag inhämtat, viss del av bearbetningen kunna ske oberoende av uppskattnings avslutande i vederbörande län.

Vidkommande spørsmålet, åt vem uppdraget bör givas att handhava ledningen av utarbetena vid riksskogstaxeringens fortsättande, hava delade meningar yppats, i det såväl domänstyrelsen som riksskogstaxeringsnämnden föreslagits. Sannolikt skulle taxeringen kunna ske något billigare genom domänstyrelsens försorg än genom nämndens, därigenom att särskild ersättning icke skulle behöva utgå till högsta ledningen av taxeringsarbetet. Besparingen lär dock bliva ganska obetydlig, varför sådan hänsyn icke bör tagas till den, att ändamålsenligheten härigenom eftersättes. I sistnämnda avseende torde det vara nödvändigt att tillse, att materialet blir i möjligaste mån enhetligt. Detta uppnås helt säkert bäst därigenom, att såväl ute- som inarbetena stå under samma ledning. Det synes mig därför, på grund av att bearbetningen av materialet enligt mitt förmenande icke torde kunna bedrivas på ett mera rationellt sätt än det nämnden för närvarande tillämpar, varför ock nämnden även i fortsättningen torde böra handhava denna del av arbetet, vara lämpligast, att nämnden också får handhava ledningen av utarbetet.

I fråga om kostnaderna för utarbetet ansluter jag mig till den av riksskogstaxeringsnämnden i promemorian av den 15 december 1924 uppgjorda kostnadsberäkningen slutande på 80,500 kronor för återstoden av Jämtlands län, 175,000 kronor för Norrbottens och Västerbottens län samt 121,400 kronor för de övriga länen eller tillhoppa 376,900 kronor. Härav torde en tredjedel eller i runt tal 125,000 kronor böra anvisas för vardera budgetåret 1925—1926, 1926—1927 och 1927—1928. Med avseende å de i kostnadsberäkningen ingående enskilda posterna har jag ingen anmärkning att göra.

Då det är avsett, att, i likhet med vad i fjol var fallet, arbetet skulle påbörjas redan under löpande budgetår, torde statskontoret böra anbefallas att

av omhänderhavda medel förskottera vad av anslaget erfordras före den 1 juli 1925, med rätt för statskontoret att, sedan anslaget blivit tillgängligt, bereda sig ersättning för vad sålunda må hava förskjutits.

Beträffande åter frågan om kostnaderna för den fortsatta bearbetningen av materialet, har domänstyrelsen beräknat vissa belopp avseende här ifrågasatta taxering. Nämnden har emellertid förklarat sig icke kunna godtaga denna beräkning. Med hänsyn till att någon erfarenhet icke föreligger beträffande bearbetningskostnaderna, synes mig icke möjligt att nu ange en tillförlitlig summa härför. Men då det torde vara önskvärt, att bearbetningen bedrives i så stor omfattning, som tillgängligt material medgiver, enär, såom nämnden riktigt anmärker, kostnaderna för ledningen äro lika stora, om arbetet bedrives i stor eller liten skala, anser jag mig, särskilt då jag förvissat mig om att nödig sparsamhet iakttages, böra föreslå samma belopp, som för innevarande budgetår till detta ändamål står till förfogande eller 63,000 kronor. Av detta förslag torde följa, att de anslagna medlen icke böra avses allenast för bearbetandet av materialet från något visst län, utan torde bearbetningen få omfatta genom taxeringen införskaffat material, så långt medlen räcka och tiden det medgiver. Då till ett följande år erfarenhet i fråga om bearbetningskostnaderna föreligger, bör i samband med framställning om nytt anslag till detta ändamål för budgetåret 1926—1927 en säkrare prövning av medelsbehovet kunna ske.

Då enligt vad jag inhämtat från nämnden, det skulle vara till fördel såväl för instundande sommars utarbete som för en snabb fortgång av bearbetningen, att det av riksdagen 1924 beviljade anslaget till bearbetning av materialet från Småland och Dalarna finge, även innan bearbetningen av nyssnämnda material vore alldeles slutförd, jämväl användas till påbörjandet av bearbetningen av materialet från Västernorrlands län, synes mig ett sådant medgivande böra av riksdagen inhämtas. Därvid bör givetvis förbindas det villkoret, att i mån av behov motsvarande belopp från här föreslagna anslag till fortsatt bearbetning av taxeringsmaterialet skall användas till slutförande av bearbetningen av materialet från Småland och Dalarna.

Vidkommande slutligen domänstyrelsens hemställan om ersättning till domänfonden för de utgifter, som på grund av riksskogstaxeringen under åren 1923 och 1924 drabbat fonden genom att avlöningen till överledarna och kontorspersonal samt reseersättningar till de förra utgått ur fondens medel, anser jag i enlighet med statskontorets mening, att ersättning för dessa kostnader icke bör utgå.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels för fortsättande av riksskogstaxeringen bevilja ett anslag av 375,000 kronor och därav anvisa för budgetåret 1925—1926 under nionde huvudtiteln ett *extra reservationsanslag* av kronor 125,000,

dels för bearbetning av material från riksskogstaxeringen anvisa för budgetåret 1925—1926 under nionde huvudtiteln ett *extra reservationsanslag* av kronor 63,000,

dels ock medgiva, att det av 1924 års riksdag för bearbetande av taxeringsmaterialet från den under 1923 verkställda taxeringen av skogarna i Jönköpings, Kronobergs, Kalmar och Kopparbergs län för budgetåret 1924—1925 anvisade extra reservationslaget å 63,000 kronor må av Kungl. Maj:t, på av mig föreslaget villkor, användas jämväl för bearbetande av taxeringsmaterialet från taxeringen av skogarna i Västernorrlands län.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Nils Flodman.

Beräkningar

av kostnaderna för utarbetet vid fortsatt riksskogstaxering.

Bilag A.

Domänstyrelsens beräkning i skrivelsen den 30 september 1924.

	Kronor	Kronor
Under 1:a året taxeras.		
<i>Jämtlands län</i> (återstående del).		
Överledaren, 6 mån.	à 600	3,600
Kontorsföreståndaren, 6 mån.	» 250	1,500
Kontorsbiträden		2,000
Reseersättning åt överledaren		3,000
7 lagledare, 4 mån.	» 450	12,600
7 förmän, 4 mån.	» 250	7,000
Hantlangning, 63 man under 4 mån. à 6 kronor per dag		45,360
<i>Örebro, Skaraborgs och Älvsborgs län.</i>		
Överledaren, 6 mån.	à 550	3,300
Kontorsföreståndaren, 6 mån.	» 225	1,350
Kontorsbiträden		2,000
Reseersättning åt överledaren		3,000
12 lagledare, 5 mån.	» 400	24,000
12 förmän, 5 mån.	» 225	13,500
Hantlangning, 96 man under 5 mån. à 5 kronor per dag		72,000
Kartor, blanketter, instrument, transporter m. m.		20,790
	summa	215,000.
Under 2:a året taxeras.		
<i>Norrbottens och Västerbottens län</i> (halva arealen).		
Överledaren, 6 mån.	à 600	3,600
Kontorsföreståndaren, 6 mån.	» 250	1,500
Kontorsbiträden		2,000
Reseersättning åt överledaren		3,000
7 lagledare, 4 mån.	» 450	12,600
7 förmän, 4 mån.	» 250	7,000
Hantlangning, 63 man under 4 mån. à 7 kronor per dag		52,920
<i>Stockholms, Södermanlands och Östergötlands län.</i>		
Överledaren, 6 mån.	» 550	3,300
Kontorsföreståndaren, 6 mån.	» 225	1,350
Kontorsbiträden		2,000
Reseersättning åt överledaren		3,000
10 lagledare, 5 mån.	» 400	20,000
10 förmän, 5 mån.	» 225	11,250
Hantlangning, 80 man under 5 mån. à 5 kronor per dag		60,000
Kartor, blanketter, instrument, transporter m. m.		20,480
	summa	204,000.

Under 3:e året taxeras.

Kronor Kronor

<i>Norrbottnens och Västerbottnens län (återstående del).</i>		
Lika med 2:a året		82,620
<i>Kristianstads, Blekinge, Malmöhus och Gotlands län.</i>		
Överledaren, 6 mån.	à 550	3,300
Kontorsföreståndaren, 6 mån.	» 225	1,350
Kontorsbiträden		2,000
Reseersättning åt överledaren		3,000
10 lagledare, 5 mån.	» 400	20,000
10 förmän, 5 mån.	» 225	11,250
Hantlangning, 80 man under 5 mån. à 5 kronor per dag		60,000
Kartor, blanketter, instrument, transporter m. m.		20,480
	summa	204,000.

Under 4:e året taxeras.

<i>Gävleborgs, Uppsala och Västmanlands län.</i>		
Överledaren, 6 mån.	à 550	3,300
Kontorsföreståndaren, 6 mån.	» 225	1,350
Kontorsbiträden		2,000
Reseersättning åt överledaren		3,000
9 lagledare, 5 mån.	» 400	18,000
9 förmän, 5 mån.	» 225	10,125
Hantlangning, 72 män under 5 mån. à 5 kronor per dag		54,000
<i>Hallands samt Göteborgs och Bohus län.</i>		
Överledaren, 6 mån.	à 550	3,300
Kontorsföreståndaren, 6 mån.	» 225	1,350
Kontorsbiträden		2,000
Reseersättning åt överledaren		3,000
6 lagledare, 5 mån.	» 400	12,000
6 förmän, 5 mån.	» 225	6,750
Hantlangning, 48 man under 5 mån. à 5 kronor per dag		36,000
Kartor, blanketter, instrument, transporter m. m.		20,825
	summa	177,000.

Bilaga B.**Riksskogstaxeringsnämndens beräkning i skrivelsen den 19 november 1924.**

	Kronor
Kostnader varje år för ledningen.	
Nämndens resekostnader och ersättningar till dess rådgivande ledamöter	3,000
2 överledare i 6 mån. à 625 kronor per mån.	7,500
2 kontorsföreståndare i 6 mån. à 250 kronor per mån.	3,000
4 biträden i 4 mån. à 200 kronor per mån.	3,200
Hyra av lokaler	1,000
Telefon, skrivmaterial, frakter m. m.	1,000
Reseersättningar till överledare och kontorspersonal	6,300
Summa	25,000.

Kostnader för taxeringslagen.

År 1925. <i>Jämtlands läns återstående del</i> (3,300 hektar).	
6 lagledare i 4 $\frac{1}{3}$ mån. à 450 kronor per månad	11,700
6 förmän i 4 $\frac{1}{3}$ mån. à 250 kronor per mån.	6,500
6 provstamstagare i 4 $\frac{1}{3}$ mån. à 200 kronor per mån.	5,200
36 hantlangare i 120 dagar, 4,320 dagsverken à 6 kronor	25,920
<i>Gävleborgs län</i> (1,950 hektar).	
4 lagledare i 4 $\frac{1}{3}$ mån. à 425 kronor per mån.	7,400
4 förmän i 4 $\frac{1}{3}$ mån. à 225 kronor per mån.	3,900
4 provstamstagare i 4 $\frac{1}{3}$ mån. à 180 kronor per mån.	3,120
24 hantlangare i 120 dagar, 2,880 dagsverken à 5 kronor	14,400
<i>Uppsala och Stockholms län</i> (2,600 hektar).	
5 lagledare i 4 $\frac{1}{2}$ mån. à 425 kronor per mån.	9,560
5 förmän i 4 $\frac{1}{2}$ mån. à 225 kronor per mån.	5,060
5 provstamstagare i 4 $\frac{1}{2}$ mån. à 180 kronor per mån.	4,050
30 hantlangare i 120 dagar, 3,600 dagsverken à 5 kronor	18,000
Transporter och frakter	18,000
Kartor och inläggning av linjenät	12,000
Blanketter och borrspånshylsor	3,000
Mätninginstrument	3,000
Telefon, rödfärg och reparationer av redskap	1,000
Oförutsedda utgifter	3,190
summa	155,000.

År 1926. <i>Norrbottnens och Västerbottnens län</i> (5,850 hektar).	
12 lagledare i 4 mån. à 450 kronor per mån.	21,600
12 förmän i 4 mån. à 250 kronor per mån.	12,000
12 provstamstagare i 4 månader à 225 kronor per mån.	10,800
72 hantlangare i 105 dagar, 7,560 dagsverken à 7 kronor	52,920
Transporter och frakter	21,000
Kartor och inläggning av linjenät	22,000

	Kronor
Blanketter och borrhåshylsor	3,000
Instrument	3,000
Telefon, rödfärg och reparationer av redskap	1,000
Oförutsedda utgifter	2,680
summa	150,000.

År 1927. *Västmanlands, Örebro, Södermanlands, Östergötlands och Gotlands län* (8,350 hektar).

15 lagledare i $4\frac{2}{3}$ mån. à 425 kronor per mån.	29,750
15 förmän i $4\frac{2}{3}$ mån. à 225 kronor per mån.	15,750
15 provstamstagare i $4\frac{2}{3}$ mån. à 180 kronor per mån.	12,600
90 hantlangare i 130 dagar, 11,700 dagsverken à 5 kronor	58,500
Transporter och frakter	12,000
Kartor och inläggning av linjenät	7,000
Blanketter och borrhåshylsor	3,000
Mättningsinstrument	2,500
Telefon, rödfärg och reparationer av redskap	1,000
Oförutsedda utgifter	2,900
summa	145,000.

År 1928. *Skaraborgs, Älvsborgs, Göteborgs och Bohus, Hallands, Kristianstads, Malmöhus och Blekinge län* (8,650 hektar).

15 lagledare i 5 mån. à 400 kronor per mån.	30,000
15 förmän i 5 mån. à 200 kronor per mån.	15,000
15 provstamstagare i 5 mån. à 170 kronor per mån.	12,750
90 hantlangare i 135 dagar, 12,150 dagsverken à 5 kronor	60 750
Transporter och frakter	12,000
Kartor	9,000
Blanketter och borrhåshylsor	3,000
Instrument	2,000
Telefon, rödfärg och reparationer av redskap	1,000
Oförutsedda utgifter	4,500
summa	150,000.

Bilaga C.**Domänstyrelsens beräkning i skrivelsen den 9 december 1924.**

	Kronor	Kronor
Under år 1925 taxeras.		
<i>Aterstående delar av Jämtlands län samt Gävleborgs län.</i>		
Överledaren, 6 mån.	å 600	3,600
Kontorsföreståndaren, 6 mån.	» 250	1,500
Kontorsbiträden		2,000
Reseersättning åt överledaren		4,000
10 lagledare, 4 1/2 mån.	» 450	20,250
» förmän, 4 1/2 mån.	» 250	11,250
Hantlangning, 80 man under 4 1/2 mån. å 5 kronor 50 öre per dag		59,400
Kartor och inläggning av linjenätet		8,500
Blanketter och borrhåshylsor		1,500
Instrument och redskap jämte reparationer		300
Skrivmaterial, telefon, frakter, expeditionslokal m. m.		1,700
För inspektioner		1,000
		summa 115,000,
Under år 1926 taxeras.		
<i>Hälften av Norrbottens och Västerbottens län.</i>		
Överledaren, 6 mån.	å 600	3,600
Kontorsföreståndaren, 6 mån.	» 250	1,500
Kontorsbiträden		2,000
Reseersättning åt överledaren		3,000
7 lagledare, 4 mån.	å 450	12,600
7 förmän, 4 mån.	» 250	7,000
Hantlangning, 63 man under 4 mån. å 7 kronor per dag		52,920
Kartor och inläggning av linjenät		7,000
Blanketter och borrhåshylsor		800
Instrument, redskap och tältutrustning		600
Skrivmaterial, telefon, frakter, expeditionslokal m. m.		1,980
För inspektioner		1,000
		summa 94,000.
Under år 1927 taxeras.		
<i>Aterstående delar av Norrbottens och Västerbottens län</i>		
		summa 94,000.
Under år 1928 taxeras.		
<i>Uppsala, Örebro och Västmanlands län.</i>		
Överledaren, 6 mån.	å 550	3,300
Kontorsföreståndaren, 6 mån.	» 225	1,350
Kontorsbiträden		2,000
Reseersättning åt överledaren		3,000

Kungl. Maj:ts proposition Nr 35.

21

	Kronor	Kronor
8 lagledare, 5 mån.	à 400	16,000
8 förmän, 5 mån.	» 225	9,000
Hantlangning, 64 man under 5 mån. à 5 kronor per dag		48,000
Kartor och inläggning av linjenät		4,000
Blanketter och borrhålskylor		1,200
Instrument och redskap, jämte reparationer		300
Skrivmaterial, telefon, frakter, expeditiionslokal m. m.		2,150
För inspektioner		700
		<hr/>
	summa	91,000.

Bilaga D.

Riksskogstaxeringsnämndens beräkning i promemorian den 15 december 1924.

	Kronor	Kronor
År 1925. <i>Jämtlands läns återstående del</i> (3,300 hektar).		
Kostnader för ledningen.		
Nämndens resekostnader och ersättningar till dess rådgivande ledamöter	1,200	
1 överledare i 6 mån. à 625 kronor per mån.	3,750	
1 kontorsföreståndare i 6 mån. à 250 kronor per mån.	1,500	
1 biträde i 4 mån. à 200 kronor per mån.	800	
Hyra av lokal	500	
Telefon, skrivmateriel, frakter	500	
Resersättning till överledare och kontorspersonal	3,250	11,500.
Kostnader för taxeringslagen.		
6 lagledare i 4 $\frac{1}{3}$ mån. à 450 kronor per mån.	11,700	
6 förmän » » » » 250 » » »	6,500	
6 provstamstagare i 4 $\frac{1}{3}$ mån. à 200 kronor per mån.	5,200	
36 hantlangare i 120 dagar, 4,320 dagsverken à 6 kronor	25,920	
Transporter och frakter	9,000	
Kartor och inläggning av linjenät	6,000	
Blanketter och borrspånshylsor	1,500	
Mätninginstrument	1,200	
Telefon, rödfärg, reparationer av redskap	400	
Oförutsedda utgifter	1,580	69,000
	summa	80,500.
År 1926. <i>Norrbottnens och Västerbottnens län</i> (se bilaga B ovan)		summa 175,000.
År 1927. <i>Gävleborgs, Uppsala, Västmanlands och Örebro län.</i>		
Kostnader för ledningen.		
Nämndens resekostnader och ersättningar till dess rådgivande ledamöter	2,000	
1 överledare i 6 mån. à 625 kronor per mån.	3,750	
1 kontorsföreståndare i 6 mån. à 250 kronor per mån.	1,500	
2 biträden i 4 mån. à 200 kronor per mån.	1,600	
Hyra av lokal	500	
Telefon, skrivmateriel, frakter	800	
Resersättning till överledare och kontorspersonal	3,250	13,400

	Kronor	Kronor
Kostnader för taxeringslagen.		
10 lagledare i 5 mån. à 425 kronor per mån.	21,250	
10 förmän » » » » 225 » » »	11,250	
10 provstamstagare i 5 mån. à 180 kronor per mån.	9,000	
60 hantlangare i 145 dagar, 8,700 dagsverken à 5 kronor	43,500	
Transporter och frakter	9,000	
Kartor och inlägg av linjenät	5,500	
Blanketter och borrhåshylsor	4,000	
Mätninginstrument	1,800	
Telefon, rödfärg och reparationer av redskap	800	
Oförutsedda utgifter	1,900	108,000
	<u>summa</u>	<u>121,400.</u>